

Carti De Dragoste

Heart Bones
 Cinci carti din Biblie
 Slow Heat in Heaven
 The Map That Leads to You
 Filosofia Iubirii - Dragoste si Destin - Poeme filosofice
 Love in Lowercase
 Stardust
 It Does Not Die
 The Other Love Stories
 Dash & Lily's Book of Dares
 Courtship After Marriage
 Ain't She Sweet?
 Finlay Donovan Is Killing It
 When the Duke Was Wicked
 The Last Letter from Your Lover
 The Invisible Life of Addie LaRue
 Hardpressed
 The Bad Girl
 Finding Cinderella
 The Leopard Prince
 After You
 One with You
 Heaven's Price
 Love Without Limits
 The House By the Sea
 A Man to Call My Own
 Someone to Run With
 The Temptation of Gracie
 Metroland
 Smooth Talkin' Stranger
 Love... from Both Sides
 The Olive Tree
 A Christmas Party
 The Wedding Bargain
 Scenario for Love
 Don't Worry, Life Is Easy
 Prima dragoste
 The Shadow Sister
 Liberation
 Everything, Everything

Carti De Dragoste

Downloaded from archive.imba.com by guest

SANAA HOLDEN

Heart Bones Macmillan + ORM

Now a Netflix original series starring Austin Abrams and Midori Francis! A whirlwind holiday season romance from the New York Times bestselling authors of Nick & Norah's Infinite Playlist. "I've left some clues for you. If you want them, turn the page. If you don't, put the book back on the shelf, please." 16-year-old Lily has left a red notebook full of challenges on her favorite bookstore shelf, waiting for just the right guy to come along and accept its dares. Dash, in a bad mood during the holidays, happens to be the first guy to pick up the notebook and rise to its challenges. What follows is a whirlwind romance as Dash and Lily trade dares, dreams, and desires in the notebook they pass back and forth at locations all across New York City. But can their in-person selves possibly connect as well as their notebook versions, or will their scavenger hunt end in a comic mismatch of disastrous proportions? Co-written by Rachel Cohn (GINGERBREAD) and David

Levithan, co-author of WILL GRAYSON, WILL GRAYSON with John Green (THE FAULT IN OUR STARS), DASH & LILY'S BOOK OF DARES is a love story that will have readers scouring bookstore shelves, looking and longing for a love (and a red notebook) of their own.

Cinci carti din Biblie Hachette Books

It Doesn't Take a Perfect Person to Find a Perfect Love Even though he was born without arms or legs, Nick Vujicic created a "ridiculously good life." But after dating disappointments and a failed relationship, he reached his mid-twenties worried that he would never find a woman to love him and share his life. Then Nick met Kanae and everything changed. But even with undeniable chemistry, they would have to navigate twists and turns worthy of a romantic comedy before becoming "one" in marriage. In Love Without Limits Nick and Kanae tell how they improbably found each other, fell in love, and then fought to overcome skepticism from others about their relationship. Filled with practical insights that will benefit any couple, this inspiring book describes a godly courtship and the early years of the Vujicics' marriage and parenting journey. Above all, Love Without Limits is an inspiring reminder that when Christ is at the center of a relationship--

even with serious challenges--true love will triumph. *** "Despite my optimism about other parts of life, I decided that love in this world had limits after all. I'd become convinced that no woman would want to marry such an obviously imperfect man as me...." As a boy growing up in Australia, Nick Vujicic could not understand why God had allowed him to be born without limbs and if He would ever bring a woman into Nick's life. On the other side of the world, Kanae Miyahara—a girl growing up in Mexico--saw dysfunction sadly separate her family. She wondered if a loving, lasting marriage was even possible. Later, when Nick realized that God had a purpose for him, his life took on new meaning. But after a long-term relationship ended in heartache, would he ever find someone to marry? Kanae experienced relationships based on superficial attraction, but she longed to find a mate with strong character and faith—a man who would be a godly husband and father. When Nick and Kanae met in the most amazing way, they realized that God—the ultimate Matchmaker-- had used even their discouraging and painful experiences to prepare them for each other...for the love of their life.

Slow Heat in Heaven Penguin

Cartea lui Iov, Ecceziastul, Cartea lui Iona, Cartea lui Ruth, Cântarea cântărilor „Traducând aceste cinci cărți de străveche și mare faimă în Vechiul Testament, am urmărit ca, fără a literariza sau poetiza în mod forțat originalele, să le ofer cititorului drept ceea ce sunt, capodopere ale literaturii omenirii întregi, capabile să emoționeze prin însăși redarea cât mai credincioasă a originalului. Redarea aceasta fidelă a fost încă una dintre datoriile pe care mi le-am asumat și, în acest scop, m-am servit de cele mai recente și mai autorizate cercetări. Eliberate de constrângerile versiunilor anterioare și oferite, simplu, ca texte literare de o mare adâncime omenească, sper ca cititorul să se poată bucura de ele în sine. Iar comentariile nu vor să fie decât niște simple informații și sugestii, folositoare numai cui simte neapărat nevoia să le citească.” — PETRU CREȚIA Ilustrația de pe copertă: Iov pe movila de gunoi, Manuscrisul Hours of Henry VIII, anluminură de Jean Poyer, cca 1500 (detaliu)

The Map That Leads to You University of Chicago Press

Star D'Apliese is at a crossroads in her life after the sudden death of her beloved father - the elusive billionaire, named Pa Salt by his six daughters, all adopted by him from the four corners of the world. He has left each of them a clue to their true heritage, but Star - the most enigmatic of the sisters - is hesitant to step out of the safety of the close relationship she shares with her sister CeCe. In desperation, she decides to follow the first clue she has been left, which leads her to an antiquarian bookshop in London, and the start of a whole new world.

Filosofia Iubirii - Dragoste si Destin - Poeme filosofice Humanitas SA

The Olive Tree is a sun-soaked story of family secrets and an unforgettable summer in Cyprus, from Lucinda Riley, international bestselling author of the Seven Sisters series. A magical house. A momentous summer . . . As a young woman, Helena spent a magical holiday at Pandora, a beautiful house in Cyprus – and fell in love for the first time. Now, twenty-four years later and following the loss of her godfather, she has inherited Pandora. And, though it is a crumbling shadow of its former self, Helena returns with her family to spend the summer there. When, by chance, Helena meets her childhood sweetheart, her past threatens to collide with her present. She knows that the idyllic beauty of Pandora masks a web of secrets that she has kept from her husband and thirteen-year-old son. And that, once its secrets have been revealed, their lives will never be the same . . . 'It will whisk you away to the glorious sunshine of Cyprus' - Daily Express ** This title has been published outside the UK under the title Helena's Secret. **

Love in Lowercase Minotaur Books

USA Today bestselling author Lorraine Heath pens the simmering story of two star-crossed souls who find a passionate love under the expansive Texas sky. Serena Hamilton has never had a one-night stand, but the supreme loneliness she feels after the loss of her husband drives her to a bar and into the arms of a sexy stranger. Afterward, she's racked by guilt...or at least she knows she should be. But there's something about her one-time lover that makes her think they may share more than just out-of-control chemistry. Hunter Fletcher isn't a commitment kind of guy, but the woman he meets at the honky-tonk stirs a new kind of longing. A covert operative for the CIA, Hunter carries his share of secrets. But when they intersect with Serena's tragic past, he fears she won't want to know the truth...or that once she does, the only woman he's ever loved will leave him forever.

Stardust Romanian Literature

From the bestselling, Booker Prize-winning author of A Sense of an Ending comes a comedy of sexual awakening in the 1960s that is “wonderfully fresh, crackling with nostalgic irreverence” (Vogue). Only the author of Flaubert’s Parrot could give us a novel that is at once a note-perfect rendition of the angsts and attitudes of English adolescence, a giddy comedy of sexual awakening, and a portrait of the accommodations that some of us call "growing up" and others "selling out. *It Does Not Die* St. Martin’s Griffin "Georgette Heyer has given me such great pleasure over the years in my reading, and rereading, of her stories. —#1 New York Times bestselling author Nora Roberts 'Tis the Season—for murder... A colorful assortment of guests at a festive holiday house party discover there is a killer in their midst when their universally reviled host is found dead—in a room locked from the inside. For Inspector Hemingway of Scotland Yard, the investigation is complicated by the fact that every guest is hiding something—throwing all their testimony into question and casting suspicion far and wide. The clever and daring crime will mystify readers, yet the answer is in plain sight all along... PREVIOUSLY PUBLISHED AS ENVIOUS CASCA Georgette Heyer wrote over fifty books, including Regency romances, mysteries, and historical fiction. Her barrister husband, Ronald Rougier, provided many of the plots for her detective novels, which are classic English country house

mysteries reminiscent of Agatha Christie. Heyer was legendary for her research, historical accuracy, inventive plots, and sparkling characterization. "Sit back, slip away to a happier time and enjoy." —New York Times bestselling author Kasey Michaels "One never forgets one's first Heyer." —New York Times bestselling author Mary Jo Putney "The wittiest of detective writers." —Daily Mail "Miss Heyer's characters and dialogue are an abiding delight to me." —Dorothy L. Sayers

The Other Love Stories Simon & Schuster UK

"Getting the job done" for one single mom takes on a whole new meaning in Finlay Donovan is Killing It. A USA Today bestseller! One of Suspense Magazine's "Best Thrillers of 2021" One of New York Public Library's Best Books of 2021 Nominated for the Left Coast Crime 2022 Lefty Award for the Best Humorous Mystery “Finlay Donovan is irresistible!”—Janet Evanovich Finlay Donovan is killing it . . . except, she’s really not. She’s a stressed-out single-mom of two and struggling novelist, Finlay’s life is in chaos: the new book she promised her literary agent isn’t written, her ex-husband fired the nanny without telling her, and this morning she had to send her four-year-old to school with hair duct-taped to her head after an incident with scissors. When Finlay is overheard discussing the plot of her new suspense novel with her agent over lunch, she’s mistaken for a contract killer, and inadvertently accepts an offer to dispose of a problem husband in order to make ends meet . . . Soon, Finlay discovers that crime in real life is a lot more difficult than its fictional counterpart, as she becomes tangled in a real-life murder investigation. Fast-paced, deliciously witty, and wholeheartedly authentic in depicting the frustrations and triumphs of motherhood in all its messiness, hilarity, and heartfelt moments, Finlay Donovan Is Killing It is the first in a brilliant new series from YA Edgar Award nominee Elle Cosimano.

Dash & Lily's Book of Dares Hachette UK

From the New York Times bestselling author of The Giver of Stars and the forthcoming Someone Else's Shoes, discover the love story that captured over 20 million hearts in Me Before You, After You, and Still Me. “You’re going to feel uncomfortable in your new world for a bit. But I hope you feel a bit exhilarated too. Live boldly. Push yourself. Don’t settle. Just live well. Just live. Love, Will.” How do you move on after losing the person you loved? How do you build a life worth living? Louisa Clark is no longer just an ordinary girl living an ordinary life. After the transformative six months spent with Will Traynor, she is struggling without him. When an extraordinary accident forces Lou to return home to her family, she can’t help but feel she’s right back where she started. Her body heals, but Lou herself knows that she needs to be kick-started back to life. Which is how she ends up in a church basement with the members of the Moving On support group, who share insights, laughter, frustrations, and terrible cookies. They will also lead her to the strong, capable Sam Fielding—the paramedic, whose business is life and death, and the one man who might be able to understand her. Then a figure from Will’s past appears and hijacks all her plans, propelling her into a very different future. . . . For Lou Clark, life after Will Traynor means learning to fall in love again, with all the risks that brings. But here Jojo Moyes gives us two families, as real as our own, whose joys and sorrows will touch you deeply, and where both changes and surprises await.

Courtship After Marriage Editura Stylished

APRECIERI CRITICE DESPRE POEZIA FILOZOFICA LA SORIN CERIN · Prof. univ.dr. Ștefan Borbély, subliniază în revista Contemporanul, nr.10, octombrie 2020,la pagina 5, sub titlul Gnozele lui Sorin Cerin.că:"Multitudinea de sintagme scrise cu majusculă (Lumea Nimănuî; Urma Adâncă a Durerii; Întunericul Singurățății; Labirintul Absurdului etc.) indică existența unui sistem conceptual precis în interiorul poeziei religios-filosofice a lui Sorin Cerin, care-și trage seva, în mod evident, dintr-un ethos de esență creștin-gnostică, cu precizarea că protagoniștii canonici ai Creștinismului clasic (Isus, Maria, Diavolul etc.) nu apar în discursul soteriologic al volumului, deși finalitatea spirituală a demersului e dincolo de orice îndoială, fiindcă poetul invocă în mod constant, ca țintă finală a aspirației sale, iubirea, Ochiul de Vis al Perfecțiunii sau Calea spre Absolut a Viitorului. Regimul dihotomic al cuvintelor-cheie ale volumului e, și el, de proveniență creștină, fiindcă în interiorul lor se confruntă Absolutul și Absurdul, așa cum în Maniheism, de pildă, soarta lumii e decisă de bătălia dintre Ființa de Lumină și Prințul Întunericului. Am menționat dinadins Maniheismul ca posibilă sursă de inspirație a cosmologiei create de către Sorin Cerin, fiindcă, asemenea apocalipseilor străvechi (adică a textelor-revelație), poetul se opune dispersiei induse de materialitate prin construirea unei mitologii proprii, foarte atent caligrafiate conceptual. Așa procedau marii maeștri ai Creștinismului timpuriu, preluând o tradiție ce venea din vremuri precreștine, când, prins în mrejele iluziilor lumilor versatile, metamorfice (Prințul Întunericului din Maniheism este, și el, un demiurg metamorfic, capabil să-i confere Materiei formele cele mai atrăgătoare, ca să nu mai vorbim de Maya hindușilor), învățatul își construia un univers (sau un mit) autarhic de sine

stătător, care, de sorginte spirituală (cristalină) fiind, îi oferea acestuia „templul” necesar pentru exercițiul soteriologic. Migălind, apoi, la fiecare detaliu al acestui „templu” (care putea fi o dumbravă de bambus, o mănăstire în vremurile mai noi sau chiar o Carte), învățatul se purifica odată cu fiecare pietricică pe care o așeza în zidul edificiului său, învelindu-se în cele din urmă cu el ca și cum ar face-o cu un nimb de lumină. Poezia lui Sorin Cerin contribuie, prin fiecare nou vers, prin fiecare nouă poezie sau culegere, la edificarea unui asemenea sistem spiritual autarhic. De aceea, terminologia poetului are o logică intrinsecă precisă: atunci când el spune că orice Catedrală a Absurdului e clădită cu materie luată din moarte, atunci când scrie despre Străinul Suconștient sau despre Cuvintele Înghețate care plutesc în jurul nostru ca niște spini de gheață, sensul acestor sintagme trebuie căutat în interiorul sistemului mitografic creat de către poet, și nu interpretate prin extrapolare. Să încercăm, așadar, să decriptăm structura simbolică și narativă a acestui mit, pentru a-i înțelege semnificația. Universul pe care poetul îl evocă în versurile sale este unul al finalurilor de ciclu cosmic, fiind, așadar, unul de sorginte eschatologică. Există, în el, „cimitire de cuvinte”, „catedrale ruinate”, zori încleștați, care „se surpă” sau „ferestre sparte de Cer”, în care „plouă cu cioburi tăioase de clipe”. Nu vom găsi nicăieri în perimetrul acestui univers, care pare inspirat de ruinele suspendate în eter ale lui Piranesi, nici un spațiu de compensație sau de refugiu, ruina și dispersia fiind omniprezente. Astfel, geografia neagră, deznădăjduită a volumului sugerează aducerea credinței într-o stare extremă, de macerare (acedia lui Thomas d'Aquino, interpretată și ca torpor), stadiu de anulare a ființei, din care pornesc, mai departe, două drumuri alternative: cel al renunțării și al morții, respectiv cel al curajului și al speranței, rostul dispersiei extreme fiind acela de a sugera că și-n situațiile cele mai prejudiciante, viața credinței dispune de suficiente resurse lăuntrice pentru înălțare și „renaștere”, fiindcă indiferent de cât de opacă ar fi lumea din jurul nostru, tot există, în textura sa de profunzime, suficiente „semințe de iubire” pe care să le adunăm pentru a construi o mântuire. Poezia lui Sorin Cerin ne apare, așadar, ca fiind una marcată de un optimism spiritualist paradoxal, funcționând cu logica unei lumi inversate. Poetul construiește, cu fervoare și cu pricepere sintactică, o anti-lume (lumea „cimitirelor de cuvinte”, a sensurilor înghețate, lumea „cioburilor tăioase” și a Absurdului), care are, în cele din urmă, menirea de a-i pune credința la încercare și de a-l întoarce către orizontul izbăvitor al Absolutului. Sub aspect cantitativ, cuvintele și imaginile volumului aparțin cu precădere lumii dispersate, „pierderii, uitării reci și indifferente”, Absurdului, adică unui climat eschatologic, pe care Credința are chemarea să îl transeandă și să îl corecteze. Poetul merge însă chiar mai departe, propunând o cosmologie de tip dualist, din categoria celor folosite în Gnoză. Să încercăm să o înțelegem, pornind de la poezia cu nr. 20 din volum, intitulată Unde vom fi obligați să rămânem:/Ne-am imbarcat,/pe corabia Deșertăciunii,/cu nume de Fericire,/fără să știm,/că porturile în care va acosta aceasta,/sunt cele ale Durerii și Absurdului,/urmate la final,/de cel cu nume de Moarte,/unde vom fi obligați să rămânem,/pentru totdeauna,/despărțiți de identitatea Iubirii,/ce ne va fi furată,/de către un alt Destin,/ce nu ne va mai aparține./spre a fi dusă în depărtările,/Inimii de Jar,/a Eternității Clipei,/dăruită undeva-cândva,/de Privirea ta,/rătăcită acum,/printre Florile de Lacrimi,/ale Amintirilor/.Nu e singurul loc în care Sorin Cerin vorbește despre un destin abulic, înșelător, în care omenirea a fost „închisă”, claustrată împotriva voinței sale. În cazul de față, „corabia deșertăciunii” acostează în porturi cu conotații exclusiv negative, dar nu este deloc sigur că pasagerii și-au dorit o asemenea „croazieră”, destinul lor purtându-i în derivă împotriva propriei lor voințe, din rațiuni superioare, pe care ei nu le pot controla. Într-un alt poem din volum există un „Dumnezeu al Nimănuî”, care a făurit lumea (sau măcar o parte din ea) „fără să înțeleagă” că ea trebuie să se compună (și) din iubire. Acest demiurg „neatent” a operat chiar de la început o selecție axiologică negativă, oprindu-i pe oameni să ajungă direct la valorile Binelui sau ascunzându-le pe pozitive. Termenul axial al întregului complex e Străinul Subconștient, pe „care – scrie poetul – ne-a fost interzis să-l cunoaștem”. În consecință, omenirea s-a lăsat captată într-o „greșeală” cosmică premeditată, care i-a obstaculat drumul înspre împlinire, adică înspre Iubire. Străinul Subconștient apare în mai multe dintre poemele lui Sorin Cerin, el având forța unei obsesii cu valoare recuperativă. Trăind în universul sfâșiat, dispersat al materialității „absurde”, poetul nu face decât să se îndepărteze de Străinul Subconștient, mântuirea cerând, dimpotrivă, un parcurs în sens invers, înspre recuperarea Subconștientului și punerea sa în armonie cu Absolutul. Precondiția „înțoarcerii” (termen esențial pentru Gnoză) o reprezintă interiorizarea Iubirii: împărțășirea din substanța ei, pregătirea transfigurării. Disponând, astfel, de toate elementele constitutive ale mitologiei poetice personale a poetului, nu ne rămâne decât s-o reconstituim. Punctul de pornire îl reprezintă, ca-n Gnoză, existența unui „Dumnezeu Străin” (numit Dumnezeul Nimănuî de către poet), care a rostuit greșit, „neatent” Cuvintele

Facerii, dând la iveală – fără s-o fi dorit, probabil – o lume unilateral abstruză, „absurdă”, în care spiritul oamenilor este pus la încercare grea. Nici voința nu-i mai ajută, așa cum am văzut că se întâmplă cu metafora corabiei aflate în derivă, fiindcă lumea a fost tocmită de la început greșit, cu sensurile normale inversate. Simbolul major al volumului exprimă, așadar, o capcană metafizică: ființa umană este prinsă într-un „joc” ironic, de tip eschatologic, din care, aparent, nu are cale de ieșire. Numai că impasul se dovedește a fi doar aparent, întrucât constructorul edificiului sublim propriu, adică poetul, dispune de puteri specifice, soteriologice, prin intermediul cărora poarta mântuirii se deschide. Toate aceste puteri sunt anti-sistemicе, adică anti-eschatologice. A pus „Dumnezeul Nimănuî” cuvinte anapoda în lumea pe care a creat-o? Rostul poetului este de le găsi pe cele adevărate – și de a le scrie, pentru a le face accesibile și celor din jur. S-a îndreptat lumea, fără s-o știe, înspre rătăcire, uscăciune și dispersie?: rostul poetului este acela de a găsi sensuri, noime și surse de energie, și de a le arăta și celorlalți, pentru a înlocui lumea fragmentată cu promisiunea uneia frumoase, întregi, luminoase. S-au așezat forțele materiei pe calea Absurdului și ale opacității? Rostul poetului – și, implicit, al omului – este acela de a sădi iubirea în suflete și de a se întoarce către Absolut. Oricine poate opera aceste retroversiuni esențializate, fiindcă, în cele din urmă, poet și om semnifică, în sistemul de gândire al lui Sorin Cerin, cam același lucru: două ipostaze calitativ înrudite ale omului religios, ale Celui care Crede." - Prof. univ.dr. Alexandru Cistelean în cadrul rubricii Avant la lettre, sub titlul Între reflecție și atitudine apărut în revista Familia nr.11-12 noiembrie - decembrie 2015,pag.16-18, Al Cistelean consideră despre poezia de meditație a lui Sorin Cerin, că:"Din câte văd, Sorin Cerin e un fel de vulcan textual în continuă și maximă erupție, cu o scriitură deopotrivă de frenezie și de vituperanțe. În poezie mizează pe rafalele reflexive și pe elanul sapiențial, cultivînd, cum zice singur în subtitlul Nonsensului Existenței de aici, poeziile ”de meditație”. O modalitate între toate riscantă – și nu de azi, de ieri, ci dintotdeauna – întrucît tînde a se amesteca unde nu e chiar treaba poeziei, făcînd un fel de filosofare versificată și, vrînd-nevrînd, tot felul de nacazanii și moralisme. Nu mai e însă cazul să ne reamintim de cele spuse de Maiorescu lui Panait Cerna în legătură cu ”poezia filosofică,” întrucît poetul le știe și el prea bine și tocmai asta vrea să înfrunte: riscul de a lucra doar în idee și de a subordona imaginativul conceptualului. Ce-i drept, nu e, pentru Sorin Cerin, nici o primejdie în acest sens, căci el e, de fapt, un pasional și n-atinge niciodată seninătatea cugetării și liniștea apolinică a gîndului; din contră, declamă cu pathos, mai degrabă dinlăuntru unei traume pe care încearcă s-o exorcizeze și s-o sublimeze în radicale decît din interiorul vreunei păci de cuget sau al unei armonii reflexive. Chiar și ce sună a idee nudă, transcrisă adesea aforistic, e, de fapt, o răbufnire de atitudine, o transcriere de afect – nu cu răceală, ci mai curînd cu fierbințeală (i s-a și remarcat, de altfel, maniera mai profetică a enunțurilor). Dar cum metoda decolării lirice constă într-un fel de elevare a tot ce vine pînă la demnitatea articulării lor reflexive (de unde delestarea oricăror referințe la imediat, fie el biografic, fie mai mult decît atîta), poeziile lui Cerin se angajează abrupt în ecuațiile existențiale mari și definitive și nu-și pierd vremea în confesiuni domestice. Ele atacă Principiul realității, nu accidentele ei. Totul e ridicat astel la o demnitate problematică, dacă nu și de altă natură, și pregătît pentru o procesare densificată. Riscurile formulei răsar, fatal, și aici, întrucît se vede imediat mecanismul acestei promovări a realului la dignitatea Lirei. Unul dintre mecanisme se trage din moștenirea expresionistă (fără ca Sorin Cerin să aibă altceva în comun cu expresioniștii) a majusculei, prin care se instaurează, brusc și imprevizibil, fie smerenia în fața radicalului, fie panica în fața majestății cuvîntului. De regulă majuscula botează stratul ”conceptual” (chiar dacă unele concepte sunt metafore), semnalizînd alerta problematică. Ce-i drept, Sorin Cerin face exces și risipă de majuscule, astfel încît de la o vreme ele nu mai creează nici panică, nici evlavie, căci abundența le sedeează efectele de acest gen și le pervertește într-un soi de grandilocvență. Celălalt mecanism de elevare în demnitate se bizuie pe o anumită – poate asumată, poate premeditată – emfaticizare discursivă, pe o îngroșare lexicală și pe o declamație de profunde și de grave. Se insinuează – de nu cumva se chiar instaurează – și aici o evidentă procedură de rețetă imaginativă, redundantă peste tolerant. Cum e și normal – ba chiar inevitabil – într-o lirică de reflecție ce vrea să se coaguleze în jurul unor nuclee conceptuale, modalitatea imediată de sensibilizare a acestor noduri conceptuale constă în materializarea abstracțiilor; senzualizarea lor e chiar modul lor de epifanizare lirică. Dar la Sorin Cerin mecanica imaginativă se bazează pe o simplă genitivizare materializantă a abstracțiilor (de unde imagini nesfîrșite de genul ”spiniile Adevărului”, ”coșarii Împlinirilor”, ”periile Amăgirii” etc. etc.), sub care stă cel mai adesea un buton de personificare. Pe scala decantării în metafore stăm, astfel, doar pe primii fuștei, ceea ce produce, simultan, un efect de candoare imaginativă (sau discursivă), dar și unul de uniformizare. Probabil însă că această încredere în procedeele primare se datorează mizei pe

decantarea gîndului, miză care lasă în subsidiar acțiunea imaginativă (iar pe cea simbolizantă cu atît mai mult) ca atare. Dar nu cîte și nici ce idei bîntuie prin poeziile lui Sorin Cerin sunt, totuși, lucrul cel mai relevant (ideea, în general, dar și în acest caz particular, are un grad de indiferență la lirism). Dimpotrivă, în mod oarecum paradoxal, decisivă, nu doar definitorie, e atitudinea în care ele se strîng, afectul în care coagulează. Sub aparența unui discurs proiectat pe ”gînd”, Sorin Cerin promovează, de fapt, un lirism (cam pus la uscat) de afecte existențiale (nu de afecte intime). Reflexivitatea poemelor nu e, din această perspectivă, decît un fel de penitență atitudinală, o hieratizare a afectelor violente. Stratul pasional e, în realitate, cel care se agită și el se vede în mai toate componentele lui, de la cele de vituperatie la cele de evlavie sau tandrețe sublimată (ori, din contră, resentimentalizată). Poetul e, pe fond, un exasperat de starea lumii și de condiția omului și pornind de aici exersează sarcasme (crunte cel puțin ca suvoi) pe seama ”Societății de consum” sau pe cea a deșertăciunii ”Iluziilor Existenței”. E o febră imprecativă care dă elan versurilor, dar care, mai ales, pune în vedetă discursivă exasperarea în fața acestei degradări generale. Atît de generale încît ea a cuprins și transcendentele, căci Sorin Cerin e mai mult decît iritat de instrumentalizarea lui Dumnezeu (și a credinței) în lumea de azi. Iritarea în fața coruperii sacrelor ajunge la culme în versuri de maxim tupeu blasfemic (”Ticăloșia Diavolului se numește Rău./ pe când a Lui Dumnezeu, Bine.”, dar și altele, nu mai puțin provocatoare și ”infamante” la adresa Dumnezeirii); asta nu se întîmplă însă decît din pricina intensității și purității propriei credințe (Ștefan Bobbely a evidențiat îndestul energia fervorii din poezia lui Cerin), dintr-un fel de absolutism devoțional. Căci nu lirică de provocare și de imprecare face, de fapt, Cerin, ci dimpotrivă: lirică de devoțiune disperată și înflăcărată, prin care-l caută ”pe Adevăratul Nostru Dumnezeu/ atît de diferit de cel al catedralelor de genunchi roși/ la zidurile reci și inerte ale lăcomiei Iluziei Vieții”. E febra devoțională de pe reversul imprecățiilor și sarcasmelor, dar tocmai ea e cea care contaminează toate poemele. Dintr-un strat de ideale strivit ies, cu vervă pasională, atitudinile lui Cerin, atitudini eruptive oricît ar fi ele de codificate într-o lirică de reflecții." - Prof.univ.dr. Elvira Sorohan Pentru a înțelege pe deplin cronica literară scrisă de Elvira Sorohan în Convorbiri literare unde face referire la un articol scris de Magda Cârnecki referitor la Transpoezie, si publicat in România literară unde se specifică ce anume este poezia veritabilă, genială, marea poezie pe care o răvnesc poeții ultimului secol,[30] Elvira Sorohan, specifică în cronica dedicată poeziei ceriniene din Convorbiri literare,numărul 9,(237),paginile 25-28, 2015 [31] sub titlul Un poet existențialist din secolul 21, că:"Am în față trei plachete de versuri ale puțin cunoscutului și nu lipsitului de inspirație poet, Sorin Cerin, ordonate într-o logică descrescend, ușor de înțeles, Nonsensul existenței, Marile tăceri, Moartea, toate apărute în 2015, la Editura Paco, din București. După ideile titulare, îndată te frapează și vocabularul poetic al primei poezii ce te întîmpină cu sintagma „Iluzia Vieții”, ortografiată cu majuscule. Este, în fond, o expresie moștenită din vocabularul consacrat al existențialiștilor, deajuns ca să bănuiești ce marcă vor avea poeziile. Înaintezi cu lectura fiind curios să vezi cît se menține poetul pe aceeași coardă de fond, și cît de adînc, cît de grav trăiește întru această idee deloc nouă. Și nu e nouă pentru că rădăcinile existențialismului, modern reformulat, își trag seva din scepticismul biblicului, melancolicului Ecclesiast, descurajat, în conștiința tragică a finitudinii ca destin. Este regele biblic un existențialist avant la lettre. El descoperă că „vreme e a te naște și vreme e să mori”, în rest, „totul e vîinare de vînt”. Ce se mai poate spune nou în vremea noastră, chiar în formulă personală, cînd existențialismul a fost intens susținut filosofic în secolele al XIX-lea și al XX-lea, de la Kirkegaard și pînă la Sartre, cu nuanțe specifice. O poezie în termenii existențialismului statuat mai poate interesa ființa zilelor noastre, sclava imaginii vizuale și a internatului, doar prin adaptări ori actualizate adaosuri complementare ideii centrale și nu în cele din urmă, prin puterea întoarcerii asupra sinelui. Este cam ceea ce încearcă să realizeze poetul Sorin Cerin, lăsîndu-ne, dintru început, impresia că trăiește miracolul creator, inspirația. Voind să orienteze cititorul spre a căuta un anumit gen de poezie cultivată în aceste plachete (cu una și aceeași copertă), autorul le subintitulează, ne varietur, „Poezii de meditație”, cum și sînt la nivelul ideilor. Dar, cît de adîncă și cît de personală e meditația, n-o poți spune decît la sfîrșitul lecturii, cînd sintetizezi ce anume aspecte ale ontologiei și din ce perspectivă intelectualiv-afectivă le dezvoltă poetul. În mod cert, vocabularul poeziei existențialiste universale, ușor de recunoscut, este acum redistribuit într-o altă topică, ceea ce conduce la combinații surprinzător de noi, unele îndrăznețe, ori teribil de dure, cum sînt cele ce vizează biserica. Citind numai unul dintre cele trei volume e ca și cum le-ai citit pe toate, se cîntă pe aceeași coardă, cu minime înnoiri de la o poezie la alta. Poetul se închide într-o sferă conceptuală unitară, de aici retorica specifică. Oriunde ai deschide unul dintre volume, te afli în centrul universului poetic, aceleași idei, aceeași atitudine de scepticism revoltat. La nivelul

limbajului, același vocabular, bine acordat cu sfera conceptuală, e recombinat în noi și noi sintagme, cu actualizări ce țin de mediul de astăzi și chiar imediat al ființei aruncată în lume să ispășească „Păcatul Originar”. Se știe, pentru că spuneau înțelepții, „fiul Evei nu trăiește într-o lume lipsită de viaete”. Ambiția de a-și construi o meditație personală, imposibil de realizat la nivelul vocabularului poetic deja obosit, e compensată de arta combinației cuvintelor, fără să poată evita frecvența redundantă a unor sintagme. Cea mai frecventă, uneori plasată voit și de două ori în aceeași poezie, este „Iluzia Vieții”. Alte zeci de cuvinte cheie, complementare, frapează prin utilizare ostentativă, spre a sublinia ideea de „Nonsens al Existenței”. Sînt preferate serii de cuvinte scrise cu majusculă: „Clipă”, „Nemurire”, „Iluzie”, „Absurd”, „Tăcere”, „Moarte”, „Eternitate”, „Adevăr Absolut”, „Vis”, „Liber Arbitru”, „Păcatul Originar”, „Iubirea”, „Singurătatea”, „Înstrăinarea”, „Dumnezeu” și multe altele. Sintagma care aduce aici și acum trăirea problematizată a existenței este „Societatea de Consum”. Se degajă din poezie o frenezie a dublării cuvîntului ce susține ideea. Adesea, această energie debordantă a reazezării cuvintelor acoperă ceea ce cauți în poeziile compuse pe una și aceeași temă, adică trăirea intens afectivă a sentimentului „iluziei vieții”, înăuntru, nu în afară. Aici să mai amintim de maniera de a distinge cuvintele expresive ortografiate cu majusculă. Ploaia de majuscule tînde să inunde cîteva semnificații de bază ale poeziilor. Și mai e o particularitate, punctuația. După fiecare vers, încheiat sau nu ca înțeles, gramatical sau nu, e pusă virgula; punctul e pus de preferință numai după ultimul vers. Altfel decît Ecclesiastul biblic, poetul nostru, mai mult revoltat decît melancolic, ierarhizează deșertăciunile destul de puțin ordonat ca să poți urmări idei clare. Semnificațiile se aglomerează în una și aceeași poezie, cum e lerarhia Deșertăciunii. Dar nu e singura. De vină poate fi realitatea contemporană care provoacă pe multiple planuri sensibilitatea poetului. Cuvîntul „deșertăciune” e angajat într-o combinație gravă, tăioasă, pus să însoțească chiar fenomenul nașterii lumii, pentru a sugera, finalmente, prin alăturări culinare foarte originale, voit vulgarizatoare, dezgustul. „greața”, f la Sartre, lăsate în urmă de conștiința absurdului existenței. Am trimis la poezia Industrie a Cărnii Existențiale: „Plugul Deșertăciunii sapă adînc,/ în țărîna Existenței,/ vrînd să însămînteze genele Iluziei Vieții,/ pentru a naște Lumea,/ după o gestație prelungă,/ în pîntecul fără limite al Minciunii,/ care se sprijină pe Adevăr pentru a exista,/ ...corbii negri ai gîndurilor,/ dezvoltînd,/ O adevărată Industrie a Cărnii Existențiale,/ începînd,/ de la fripturi de vise pe grătarul Absurdului,/ pină la,/ mezeluri de cea mai bună calitate a Deznădejdiei.” Ceea ce găsești în această poezie: paradox, nonsens, nihilism, dezabuzare, visuri făcute scrum, toate acestea și altele se vor multiplica, recombina caleidoscopic, în toată creația cuprinsă în aceste trei plachete. Dacă noțiunile și conceptele sintetic cuprinse în cuvinte își păstrează constant înțelesul, soarta „cuvîntului” nu e aceeași, pare să meargă spre epuizare, ca și forța de înnoire a poeziei. Au și cuvintele soarta lor, în afară de poezie, cum zice poetul. La început, paradoxal, „Toamna sentimentală” e părăsită „de recoltele înflăcărate de cuvinte”, frenetic adunate de temperamentul aprins al poetului îndrăgostit numai de anumite cuvinte, cele din semantica existențialistă. Alteori, „Stoluri de Cuvinte,/ brăzdează cerul Amintirilor”. În registru schimbat, cuvîntul e chinuit ca instrument al presei, violentă, pe drept incriminată de poet: „Cuvinte lacustre,/ plîng în ghivece de Martiri,/ puse la ferestrele bordurilor de Ziare,...”. Este deplînsă soarta cuvintelor angajate insolit, grotesc: „La măcelăria Cuvintelor,/ în colțul străzii Destinului,/ se vînd ciolane de fraze stricate,/ pulpe de înțelesuri pentru prăjit,...”. Și cu acest fragment am ilustrat originalitatea combinațiilor verbale resentimentare, ce defulează o atitudine poetică provocată de revolta împotriva nonsensului existenței. În cele din urmă e metaforizată „iarna Cuvintelor,/ care ningeau peste Zilele noastre,...” și e deplînsă soarta lor, căderea: „în Noroiul unor Cuvinte,/ obscene și pline de invective”, și, finalmente, sucombarea lor: „Cimitire de cuvinte se înșiră în sufletele,/ ce vor și speră la înviere,...”. Aici cuvintele s-au întors la poezie. Însă, cuvîntul e numai instrumentul ce nu e numai al poetului, doar a lui e problema de fond a existenței iluzorii, resimțită ca atare în termenii existențialismului de la începutul secolului 21. Acesta e miezul, laitmotivul zecilor de poezii semnate de Sorin Cerin, distribuite studiat, presupun simbolic numerologic, în fiecare plachetă cite 77, nici una în plus sau în minus. Din sămînța acestei idei generos semănate, se ridică pentru poetul obosit de atîta frămîntată gîndire: „Ierburi de întrebări ce unduiesc alene peste pleoapele/ Asfințitului,/ ce abia se mai pot ține întredeschise,/ în zarea unor Răspunsuri,/ ce par a fi migrat către depărtările reci ale Uitării.” Nota meditativă a acestor versuri nu e cu totul descurajantă. Poetul nu e nici depresiv, nici anxios, pentru că are un temperament tonic. El o ia mereu de la început, cu declarații de neînvinșă voință de a înțelege, fără să accepte, ca astfel să se poată întoarce spre cunoașterea de sine. În imagini poetice rare se conturează un fel de rezumat al discursului poetic, concentrat în poezia lerarhia Deșertăciunii, încheiată, în termenii

contemporaneității absurdului. E un mod de a reinnoi ceea ce s-a mai spus, că „mîncăm absurd pe piine”. Pluralul indică în poet un exponent în numele omului, în general, „granitul” semnificînd taina de nepătruns de care se lovește „trestia gînditoare”: „Cătărați pe Stîncile Vieții,/ vrem să înțelegem granitul ca și cum ar fi,/ o trestie conștientă de Sine. || Demolăm pilonii Naturii Iluziei Vieții,/ încercînd să punem în locul lor,/ Un Vis cu mult mai străin de noi înșine. || Ruinăm slăbiciunea,/ ... devenind propriile noastre epave,/ ce rătăcesc spre nicăieri. || ... Să fie ochii Societății de Consum făcuți doar pentru a/ privi Ierarhia Deșertăciunilor? Iubirea, care ar merita un comentariu al nuanțelor la care trimite imaginile poetice, este, în Vis și realitate, o: „icoană prinsă de pereții reci și insensibili,/ ai unei catedrale a desfrîului, cum este Societatea de Consum,/care ne consumă viețile,/ pentru un Sens ce nu-l vom afla niciodată.” Dincolo de jocul cuvintelor se remarcă substantivul grav ce anulează cu totul sacralitatea catedralei. E un transfer de semnificații fabricat de revolta permanent revărsată asupra tipului de societate în care trăim. Viața noastră, se lamentează poetul în Feline Existențiale: „ se vinde scump la tejgheaua Destinului,/ pentru a da gust Desfrîului,/ abonat cu cartelă de plăceri în regulă,/ la Societatea de Consum.”/... „Promisiuni Deșarte,/ și-au pierdut cheile Împlinirii,/ iar acum fac Morala cartelului de Legi,/ alături de prostituatele politiciene ale momentului”. Limbajul violent, ca săgeți poetice aruncate și contra degradării teribile a politicului, defulează o revoltă de tip nihilist, ridicată la rang de principiu. Ținta absolut actuală este încă și mai evidentă atunci cînd, în poezia Jocul de-a Viața cu Moartea, este incriminată, cam în aceiași termeni, „grădina Societății de Consum Foamete,/ drept mari atleți ai tăierilor de venituri./ Cîntarele false și isterice ale Politicii,/ ne drămuiesc cu parcimonie fiecare Clipă...”. Schimbînd subiectul, vocabula „clipă”, în raport cu „eternitatea”, actualizează o notă din arsenalul de cuvinte specifice din limbajul marelui gînditor existențialist care a fost misticul Kierkegaard. După cum atitudinea clar atee, cînd e vorba de Dumnezeu și biserică în poeziile lui Cerin, actualizează duritatea de limbaj, cu particularități ale existențialismului sartrean, în timp ce Matematica existenței și multe alte poezii ne readuc în memoria culturală imaginea acelei „monde cassé ” percepută critic de francezul Gabriel Marcel. Poate cea mai densă în concepte complementare „existenței”, dintre poeziile celei dintîi plachete, este Desfrîu. Sint încercări de a da definiții, de a pune în relație lucrurile prin inversiune cu sens, din nou foarte grav acuzatoare, cum e cea cu adresă la „mănăstire”. Sigur, nefericirea ființei care scrie o asemenea poezie, vine nu numai din conștiința căderii omului în lume sub blestem divin, dar și din ceea ce ar fi o consecință, respingerea, pînă la blasfemie a nevoii de Dumnezeu. Interogația, din poezia Desfrîu, care pare că lasă cititorului libertatea de a da particulare răspunsuri, e un tertip al poetului conștient de ceea ce afirmă la modul mascat: „Existența este o nălcucă prinsă între două vise, Spațiul și/ Timpul./ Pacea va fi mereu datoare Războiului cu propriile ei/ arme, Deșertăciunea Democrației și Dictatura./ Care desfrîu nu-și are mănăstirea sa și care crimă./ democrația ei? ” Poezia continuă cu o nouă definiție a „Existenței” ca „joc de noroc”, însoțită de „Speranță”, niciodată lăsată în voia „liberului arbitru”, care i-ar da omului libertatea de a schimba ceva. Rămîne numai libertatea ființei de a judeca propria existență, etern îngrădită să poată depăși absurdul. Natura demonstrativă a poetului îl condamnă, extroversiv, la excese, încît risipește prea generos ce a adunat cu greu din biblioteca propriei vieți și a cărților. Paradoxal, același temperament e sursa puterii de a trăi autentic sentimentul de alienare, de înstrăinare și accentuată singurătate, pînă la a-și simți sufletul ca o „casă în ruină”, din care, plecată, ființa căzută în „neant”, mai are șansa de a fi sortită „Eternității”. Rămîn multe alte comentarii de făcut la cîteva cuvinte preferate ale poetului, înscrise cu majusculă. Dar, despre „Iubire”, „Dumnezeu”, „Biserică”, „Absurd”, „Clipă și Eternitate”, „Tăcere” și „Moarte”, poate, altădată. Ar merita, pentru că acestui poet nu-i lipsește inspirația rîvnită de alții, cum scria poeta Magda Cârneci, dar el trebuie să se ferească de pericolul de a rămîne un artifex, și, încă, să nu calce prea apăsător pe urmele din Bacovia ori Emil Botta, spre a nu le desfigura prin exces.” - Ana Blandiana: "Poezia de meditație pe care o scrie Sorin Cerin nu este o versificare de adevăruri filozofice,ci o impletire de revelații despre aceste adevăruri.Iar raportul dintre intensitatea acestor revelații si îndoiala din care sunt construite adevărurile este chiar piatra filozofala a acestei poezii.De altfel,secretul de a putea fixa fulgerul revelației este o problema la fel de subtila ca si aceea a pastrarii energiei solare din zilele calde in cele reci." · Theodor Codreanu „Sorin Cerin este un gînditor aforistic paradoxist, de o mare mobilitate a minții, mînuind cu măiestrie antitezele, îmbinându-le oximoronic sau alternându-le chiasmatic în probleme cu mize majore din viața noastră spirituală și socială. Poezia din Liberul arbitru este o prelungire a manierei sale de meditație, impregnînd-o și cu o doză potrivită de kynism (în sensul dat cuvîntului de Peter Sloterdijk), reușind, totodată, performanța de a rămîne pe teritoriul lirismului autentic chiar și atunci când vituperează „Corbii vulgari necrofili și necrofagi ai Viselor”. · Ioan Holban „Despre

expresivitatea și bogăția înțelesurilor transmise Celuilalt prin tăcere a scris pagini antologice Lucian Blaga. Poetul de azi scrie, în Marile Tăceri, o poezie a sentimentului religios, nu de amvon, însă, ci în gînd cu Dumnezeu, în meditație și în fulgerarea gîndului spre clipa Creației. Poezia lui Sorin Cerin este a unui alt Cain rătăcind în pustie, păstrînd, încă, frînturi din bucuria edenică pentru a ieși din “menghina” lumii unde omului căzut i se surpă orizontul sufletului în ploii de foc și urme de plumb”. · Prof.univ.dr. Maria Ana Tupan "Meditațiile lirice ale lui Sorin Cerin au ceva din amestecul paradoxal de disperare și energie a revoltei din eseurile filosofice ale lui Emil Cioran. Sesizarea tragismului și grotescului existenței nu conduce la paralizie psihică, ci la nihilism exorcizant și blasfemitor. Sfada cu “adulterinul Dumnezeu” – apelativ șocant dar foarte expresiv pentru idea de păcat original al lui ... Dumnezeu care trebuie să fi zămislit lumea rea prin adulter cu Satana – capătă accente sarcastice în vignetele unei Biblii desacralizate, cu un Creator care meșterește firmamentul la o masă de fierar și un Diavol în care s-au contopit toți frondiștii hippy-rap-punk-porto-ricani: [...] steelele alcoolice, ale unui Univers, lacom, meschin și cinic, băute de Dumnezeu la masa Creației, pe cerurile înlăcrimate ale Fericirii, măzgălite cu graffiti de Diavol, Dacă poetul și-a propus în poemul La un grătar un exercițiu urmuzian, reușita e perfectă. Nu numai ingenioase salturi mortale pentru logica identității de pe un nivel ontologic în altul admirăm aici, ci și tropismul de o barocă inventivitate al unui Eucharist pe dos, căci într-un univers al vieții spre moarte, cel care se frînge e spiritul, cuvîntul, pentru a revela un ... trup deleuzian, animalic, descris ca minuțioasa hartă anatomică a unui student medicinist. Poetul ne surprinde prin noutatea și revelația definiției aforistice, căci, după primul moment de surpriză, acceptăm peisajul moralizat al timpului, cu un trecut mort, un viitor viu și un prezent iluzoriu, contrar sentimentului comun că viața trăită e eul nostru cert, că doar prezentul există cu adevărat și că viitorul e pură ipoteză. Cerin redefinește ființa umană ca aflîndu-și autenticitatea în multiplicarea mentală a realității terne și ca proiect existențialist”. · Prof.univ.dr. Mircea Muthu "Disperarea de a găsi un Sens existenței contemporane aluvionează testimoniul poetic al lui Sorin Cerin în care amurgul limbajului, asociat cu „clepsidra spartă” a timpului,este resimțit – cu acuitate tragică – de „cuvintele noastre torturate” "Meditația, întoarsă spre sine însăși de „oglinzile întrebării”sau de către „ochii” fabuloși ai Oceanului nesfârșit, se automacerează la aceeași temperatură febrilă, de arc voltaic, enunțată – în nuce –de sintagma „ploilor de foc”. · Prof.univ.dr. Cornel Ungureanu " Sorin Cerin propune un discurs poetic despre felul de a trece "dincolo", o reflecție și o îngădurare care are nevoie mereu de majuscule. Cu majuscule, cuvintele pot să suporte accentele apăstate ale autorului care pășește. cu atâta energie, pe tărâmurile frumos traversate de cei înzestrați cu harul preoției. Sorin Cerin ritualizează timpurile deconstrucției poetice, dacă e să înțelegem cum se cuvine desfășurarea versurilor sub steagul titlului." · Prof.univ.dr. Ion Vlad "Sorin Cerin si-a definit poemele din volumul "Marile Taceri""poezii de meditație" Fara îndoiala,reflexivitatea e dominanta creatiei sale, prezidate de interogații,revolta,nelinisti si o dramatica cercetare a TACERII,topos al îndoielilor,al cutezantei si al aventurii spiritului in permanența cautare a adevărului;poezia sa urmeaza unei axiologii de un intens dramatism.E lirica luciditatii,a meditatiei si a lirismului autentic". · Lect. univ.dr. Laura Lazăr Zăvăleanu: "Intellectual format la școala bucureșteană, dar simțind nevoia să se revendice, admirativ, de la modelul critic al școlii clujene, unde își identifică modelele exemplare în profesorii Ion Vlad și Mircea Muthu, Sorin Cerin își construiește și poezia intertextual, pentru că poetul Marilor Tăceri își declară peste tot maestrul, identificați aici, intrinsec, cu Blaga (prin reflecție filozofică și structură prozodică uneori voit calchiată după Poemele luminii) și Argezi.Însuși titlul volumului, Marile Tăceri, impune imperativul unui dialog implicit cu poezia lui Argezi purtând același titlu.Căutărilor febrile din Psalmii argezieni ale unui Dumnezeu chemat să se arate, le răspund aici interpelările fără odihnă ale unui apostat credincios, care se sfâșie, în pustia gîndului și a imaginii frînt ogindite de lumea declarată, între dragoste denunțatorie și revoltă tandră, între blestem incantatoriu și rugă deghizată, de veșnic îndrăgostit, fără putință de a-și declina, în realitate, fervoarea, deși cuvîntul experimentează, estet, întregul lexic blasfemiant și apocaliptic.O duplicitate izbăvitoare, în fapt, care - strigându-și drama înstrăinării și a introspecției ratate, ca și neputința întălnirii cu celălalt sau spaima suprapunerii cu el, într-o lume al cărei sens este rătăcit în „tenebrele lagărelor de idei”, la interferența unui timp și unui spațiu ajunse “la capăt de hotar ” -,naște, in litania `a rebours, semnele creației mântuite, în plin festin cinic, “pe masa olarului iubirii” · Conf. univ. dr. Călin Teuțișan "Poezia lui Sorin Cerin declamă o fatală nostalgie a Sensului. Gândirea poetică încearcă recuperarea lui, din fragmente dispartate, readuse la un loc prin travaliul liric, închipuind o posibilă hartă reconstituită, fie și fragmentar, a lumii, dar mai ales a ființei. Metaforismul neovizionarist este cadrul de referință al acestor poeme, traversate, când și când, de parabole ale realului, "citiți" în cheie simbolică, dar și ironică. Cinismul

lipsește cu desăvârșire din versurile lui Sorin Cerin.Aceasta înseamnă că personajul liric ce cuvântă în paginile de față, mai exact conștiința lirică, pune o presiune etică asupra realității, forțând-o astfel să-și asume propriile adevăruri uitate." · Prof.univ.dr. Cornel Moraru "Profet al neantului existențial, poetul face parte din categoria moralistilor, rezumând într-o manieră fulgurantă precepte aforistice și proiecții aspre dintr-o viziune extatică de sfârșit de lume. Meditațiile sale dezvoltă o retorică furibundă pe tema "nonSensului Existenței", deși exprimă mai mult îndoieli decât certitudini și întrebări decât răspunsuri. Intensitatea implicării în acest demers liric atinge, pe rând, cote extreme: de la jubilație la sarcasm și de la indignare, din nou, la extaz..." · Prof.univ.dr. Ovidiu Moceanu "Prin cimiterile viselor, volumul semnat de Sorin Cerin, poezia marilor întrebări existențiale își caută un nou statut, construind, în texte care comunică subteran, un chip al omului interogativ. "Catedrala existenței" are capcanele ei, "Adevărul absolut" pare de neatins, "Crinii albi ai adevărului" pot ucide, "dacă nu-și aerisești cămara minții", eul poetic descoperă mai degrabă un "Dumnezeu prea amar"... Toate acestea sunt expresii ale unei stări de mare tensiune interioară, în care luciditatea săgetează revelația și limitează trăirea deplină a sensului existenței". · Prof.univ.dr. Dumitru Chioaru "Discurs profetic, filosofic sau poetic? - e greu de determinat în care se încadrează textele lui Sorin Cerin. Autorul le înglobează toate trei într-o formulă personală, aparent desuetă estetic, rostind însă cu suflu de poeta vates ultimele cuvinte dinaintea Apocalipsei. O apocalipsă în care lumea desacralizată și dominată de false valori sfîrșește pentru a putea regenera prin Cuvînt". · Prof.univ.dr. Ștefan Borbély "Spirit profund și sincer religios, Sorin Cerin caută disperat după diamantul ascuns în negurile molozului, ale cenușii. Un întreg arsenal al modernității negative - căni ale pustiului, apa uitării, abatoare, sărbătoarea continuă a suferinței, maimuța de lemn putrezit etc., etc. - e chemat să denunțe, în versurile sale, "armele letale ale societății de consum" și "ospiciul" alienării prin mercantilizare a existenței noastre de fiecare zi. Tonul e apodictic, pasional, profetic, nu admite nuanțe sau replici. "Noii pași ai credinței" sunt enunțați peremptoriu ca speranță a mântuirii colective, "lumina divină" se întrezărește, izbăvitor, la capătul încă îndepărtat al supliciului, însă, pe moment, poetul pare să fie preocupat exclusiv de retorică eschatologică, întrezărind decădere, demisie morală sau ruine cam peste tot pe unde-l poată pași sau privirile" · Gheorghe Andrei Neagu "Definitoriu pentru acest autor pare să fie pe drept cuvânt, îndoiala, drept piatră de temelie a poemelor sale(Greșeala pag.73)Îl felicit pe autor pentru cutezanțele sale stilistice din "Din ochii luminii divine pag.81 precum și din celelalte păcate cuibărite în sânul lui creator. Cred că literatura română are în Sorin Cerin un scriitor al mileniului 3 care trebuie abordat cu mai multă insistență de critica de specialitate" · Marian Odangiu “Lirica lui Sorin Cerin este una a întrebărilor esențiale: relația Ființei cu Divinitatea într-o lume din ce în ce mai distorsionată valoric (și distorsionantă în același timp !), dispariția unor repere fundamentale - atrăgând după sine interogații copleșitoare și infinite neliniști -, absența tot mai tulburătoare a unor Adevăruri care să deschidă calea spre Mântuire, îndoielile profund demotivante asupra Sensului Vieții, absurd înălțat la rang de rațiune existențială alimentează spaima și angoasele poetului. Versurile sale dezvoltă astfel o veritabilă retorică a disperării, în care, aidoma unei insecte halucinate de Lumină, autorul lansează întrebări fără răspuns, caută confirmări acolo unde acestea au intrat de mult în soluție, navighează îndurerat dar lucid printre imagini și metafore de elevară și convingătoare pregnanță, construiește scenarii apocaliptice despre Viață, Iubire și Moarte..." · Eugen Evu :"...cărțile par a fi obiecte de cult-cultură-proprrie testamentară ale unui ceremonial, ...al neo-cunoașterii, platonice-socratice sub semnul “Guvernământului General al Genezei” bunăoară. Ceea ce merită considerat este și imperativul transparent al autorului de a comunica în limba natală, românească. Singurătatea atribuită Sacrului este totuși a ființei umane în ipostaza ei reductivă, a condiției umane...Cum Vine scria, poetul vede idei ale sale, sau oglinzire în ‘odaia cu oglinzi’ a bibliotecii universale. Un destin desigur personal, in mare parte asumat, nota bene.În volumul Politice, la extrema lui H.R. Patapievicî poetul este bine-știutor al problemei eliadești, al “căderii umanului în zoon politikon”...Între raționalism și iraționalism, Sorin Cerin navighează pe Oceanul Interconnection." *Ain't She Sweet?* Knopf Books for Young Readers They are England's most eligible bachelors, with the most scandalous reputations. But for the right woman, even an unrepentant rogue may mend his ways . . . Lady Grace Mabry's ample inheritance has made it impossible for her to tell whether a suitor is in love with her— or enamored of her riches. Who better to distinguish beau from blackguard than her notorious childhood friend, the Duke of Lovingdon? With no interest in marriage, Lovingdon has long lived only for pleasure. He sees little harm in helping Grace find a proper match. He simply has to teach the lovely innocent all the ploys a scoundrel uses to gain a woman's favor— by demonstrating his wicked ways. But as

lessons lead to torrid passion and Grace becomes ensnared in another man's marriage plot, Lovingdon must wage a desperate gamble: Open his heart fully—or risk losing the woman he adores . . .

Finlay Donovan Is Killing It Simon and Schuster

A feel-good novel for fans of *A Man Called Ove* and *The Rosie Project*, about an eccentric, language-loving bachelor and the cat that opens his eyes to life's little pleasures *The Silver Linings Playbook* author Matthew Quick: "A delightfully absurd, life-affirming celebration. I literally stood up and cheered as I read the last page." When Samuel, a lonely linguistics lecturer, wakes up on New Year's Day, he is convinced that the year ahead will bring nothing more than passive verbs and un-italicized moments—until an unexpected visitor slips into his Barcelona apartment and refuses to leave. The appearance of Mishima, a stray, brindle-furred cat, becomes the catalyst that leads Samuel from the comforts of his favorite books, foreign films, and classical music to places he's never been (next door) and to people he might never have met (a neighbor with whom he's never exchanged a word). Even better, the Catalan cat leads him back to the mysterious Gabriela, whom he thought he'd lost long before, and shows him, in this international bestseller for fans of *The Rosie Project*, *The Solitude of Prime Numbers*, and *A Man Called Ove*, that sometimes love is hiding in the smallest characters.

When the Duke Was Wicked Vintage

Whether you have been married two years, fifty years, or anywhere in between, this book offers couples commonsense advice on how to keep romance alive in their relationships. To those who wonder, Can I still rekindle that spark? Ziglar says, "Yes, you can!" This how-to guide to happily-ever-after combines convincing statistics, advice from experts, and humorous anecdotes from Ziglar's own experience. Inside you'll find: Six steps for starting over - no matter how long you've been married Tips for improving communication Ways to keep sexual intimacy satisfying and exciting Rules for a fair fight A frank discussion of the importance of trust Ziglar also includes a sixty-six-question survey to evaluate the state of your marriage. Take it before and after you read this book - you'll see the difference!

The Last Letter from Your Lover Harper Collins

Risk everything for love with this #1 New York Times bestseller from Nicola Yoon • "Gorgeous and lyrical"—*The New York Times Book Review* What if you couldn't touch anything in the outside world? Never breathe in the fresh air, feel the sun warm your face . . . or kiss the boy next door? In *Everything, Everything*, Maddy is a girl who's literally allergic to the outside world, and Olly is the boy who moves in next door . . . and becomes the greatest risk she's ever taken. "This extraordinary first novel about love so strong it might kill us is too good to feel like a debut. Tender, creative, beautifully written, and with a great twist, *Everything, Everything* is one of the best books I've read this year."—Jodi Picoult *My disease is as rare as it is famous. Basically, I'm allergic to the world. I don't leave my house, have not left my house in seventeen years. The only people I ever see are my mom and my nurse, Carla. But then one day, a moving truck arrives next*

door. I look out my window, and I see him. He's tall, lean and wearing all black—black T-shirt, black jeans, black sneakers, and a black knit cap that covers his hair completely. He catches me looking and stares at me. I stare right back. His name is Olly. Maybe we can't predict the future, but we can predict some things. For example, I am certainly going to fall in love with Olly. It's almost certainly going to be a disaster. Everything, Everything will make you laugh, cry, and feel everything in between. It's an innovative, inspiring, and heartbreakingly romantic debut novel that unfolds via vignettes, diary entries, illustrations, and more. And don't miss Nicola Yoon's bestselling novels *The Sun Is Also A Star* and *Instructions for Dancing*.

The Invisible Life of Addie LaRue Simon and Schuster

Set in Bucharest and London during the mid-1930s, this lavish love story between Andrei Velcu, a young man with a tangled family history, and Princess Cassandra Basarabi has the romantic perfume of an epoch of luxury and extravagance. Unofficially adopted by a famous lawyer, Andrei has a happy childhood and a promising adolescence while medical studies in London assure his security for a bright future. But the sudden death of his adoptive father and the avarice of his relatives suddenly cast him into poverty. When he crosses paths with Cassandra, it is the beginning of a curious story about a twentieth-century princess-still living within her ancestors' covenants and centuries-old marriage vows-and a progressive gentleman ready to give up everything for her. Andrei hopes his love is sufficient to vanquish the chains of an aristocracy that make Cassandra a prisoner amidst the winds of freedom blowing everywhere except the palace of her grandparents. This story of courage and passion journeys into a past that continues to fascinate us—a romance on the cusp of ancient traditions and twentieth century changes. Will the lovers succumb to family, prejudice, and a husband willing to kill? Or will their struggle succeed and allow them to follow their hearts?

Hardpressed Sourcebooks, Inc.

NEW YORK TIMES BESTSELLER USA TODAY BESTSELLER NATIONAL INDIE BESTSELLER THE WASHINGTON POST BESTSELLER Recommended by Entertainment Weekly, Real Simple, NPR, Slate, and Oprah Magazine #1 Library Reads Pick—October 2020 #1 Indie Next Pick—October 2020 BOOK OF THE YEAR (2020) FINALIST—Book of The Month Club A "Best Of" Book From: Oprah Mag * CNN * Amazon * Amazon Editors * NPR * Goodreads * Bustle * PopSugar * BuzzFeed * Barnes & Noble * Kirkus Reviews * Lambda Literary * Nerddette * The Nerd Daily * Polygon * Library Reads * io9 * Smart Bitches Trashy Books * LiteraryHub * Medium * BookBub * The Mary Sue * Chicago Tribune * NY Daily News * SyFy Wire * Powells.com * Bookish * Book Riot * Library Reads Voter Favorite * In the vein of *The Time Traveler's Wife* and *Life After Life*, *The Invisible Life of Addie LaRue* is New York Times bestselling author V. E. Schwab's genre-defying tour de force. A Life No One Will Remember. A Story You Will Never Forget. France, 1714: in a moment of desperation, a young woman makes a Faustian bargain to live forever—and is cursed to be forgotten by everyone she meets. Thus begins the extraordinary life of Addie LaRue, and a dazzling adventure that will play out across centuries and continents, across history and art, as a

young woman learns how far she will go to leave her mark on the world. But everything changes when, after nearly 300 years, Addie stumbles across a young man in a hidden bookstore and he remembers her name. Also by V. E. Schwab *Shades of Magic A Darker Shade of Magic A Gathering of Shadows A Conjuring of Light Villains Vicious Vengeful* At the Publisher's request, this title is being sold without Digital Rights Management Software (DRM) applied.

The Bad Girl CreateSpace Independent Publishing Platform

An award-winning Israeli author's novel "is a cross between *Run Lola Run* and *Oliver Twist* . . . [with] an urgency that becomes almost unbearable" (New Yorker). David Grossman's *Someone to Run With* tells the story of a lost dog, and the discovery of first love on the streets of Jerusalem, portrayed here with a gritty realism that is as fresh as it is compelling. When awkward and painfully shy sixteen-year-old Assaf is asked to find the owner of a stray yellow lab, he begins a quest that will bring him into contact with street kids and criminals, and a talented young singer, Tamar, engaged on her own mission: to rescue a teenage drug addict. A runaway bestseller in Israel, in the words of the *Christian Science Monitor*: "It's time for Americans to fall in love with *Someone to Run With*." "Part urban survival adventure, part YA romance, and part mystery." —Booklist "Grossman's most entertaining book yet." —Kirkus Reviews, starred review

Finding Cinderella Forever

Grappling with hidden family secrets, forbidden passions, and a business in peril, the adopted daughter of a Louisiana mogul must confront the past to bring peace back to her hometown. The adopted daughter of the most powerful man in town, Schyler Crandall was a brokenhearted girl when she left Heaven, Louisiana. Now a crisis has brought her home to a family in conflict, a logging empire on the brink of disaster, and seething secrets that make Heaven hotter than hell. Everyone in Heaven has a secret: Schyler's beautiful younger sister, Tricia, with her cruel lies; Ken, Tricia's handsome husband, who married the wrong sister; Jigger, the pimp and ruffian with plans of his own; and Cash, a proud, mysterious, and complex bad boy with a wild reputation. It is dangerous for Schyler to even be near him, yet she must dare to confront the past -- if there is to be any peace in Heaven.

The Leopard Prince Thomas Nelson

Dating isn't easy these days. Just ask hapless singletons Jamie Newman and Laura McIntyre, two thirtyish Brits who are trying to remain positive in the face of all of the awkwardness, chaos, and humiliation that pave the road to finding love. Jamie, who's still licking his wounds after his fiancé abandoned him, will try just about anything to find the girl of his dreams: from disastrous blind dates to the world's worst speed-dating event. Laura, who is getting a little nervous with the big 3-0 looming, tries to put her awful-but-sexy ex in her rear view and move on, even if it means blind dates with spandex-clad bikers and drunken first-date hand jobs. When Jamie and Laura finally meet each other, love starts to blossom—but throw in some bad fajitas, obnoxious parents, and exes coming out of the woodwork, and things get complicated fast. A hilarious, relatable romp through the travails of modern love, this book will make you laugh until you cry.

Related with Carti De Dragoste:

• What Is 11th Grade Math : [click here](#)